

ett år äldre Schacksällskapet Manhem. Den spelades 1 november och slutade oavgjort 5 - 5.

På ett möte beslutades att tobaksrökning skulle vara förbjuden under sällskapetets spelkvällar.

Den 22 november hade invalts en ny medlem, som det skulle visa sig, komma att betyda mycket för sällskapetets framtid. Det var AUGUST NILSSON, en broder till Oscar Nilsson, Redan i december samma år valdes han till ordförande.

1909 deltog sällskapet för första gången i en turnering för de yngre sällskapen i Göteborg. Ett vandringspris var uppsatt och segrare i första omgången blev Schackklubben. Majorna kom på 4:e plats. Övriga lag voro Manhem, Chalmers S.K. och Olskrokens S.K.

Tidigare hade frågan väckts om bildandet av en sammanslutning mellan Göteborgs olika schack-sällskap och den 24 november 1909 bildades CENTRALSTYRELSEN, en överstyrelse för samtliga yngre schacksammanslutningar i Göteborg. Deltagande klubbar i denna sammanslutning voro S.S. Manhem, Majornas S.S., Olskrokens S.S., Chalmers S.K. och Schackklubben. Sedan flera invaldes även Realläroverkets S.S. och Kontoristföreningens S.K. Till representanter i denna styrelse valdes för Majorna August Nilsson och C.J. Ljungqvist. Centralstyrelsen utmanade samma år Borås S.K. på en match om 12 partier. Från Majorna deltog C. Hall, G. Sjöqvist och Oscar Nilsson. Matchen, som spelades den 6 mars, 1910, vanns av göteborgskombinationen med 8½-3½.

I oktober anordnade Centralstyrelsen en individuell turnering med tre klasser och hade varje sällskap rätt att delta med 3 spelare i klass I och II samt 5 spelare i klass III.

Redan 1910 uppsattes ett pris om vilket stridens vågor sedermera kom att gå höga. Prisets tillkomst var unik. En av Manhems medlemmar, Martin Andersson, gemenligen kallad "G 4" efter en

av honom lancerad spelöppning, tillskrev konstnären Axel Pettersson i Döderhult och bifogade fotos av fyra kända göteborgsspelare samt bad honom skära dessa i trä och placera dem vid ett litet bord som två spelare med två åskådare. Konstnären utförde beställningen och grosshandlare Ludvig Collijn i Stockholm finansierade detsamma. Gruppen betingade ett pris av 65:- kronor i konstnärsvode. Konstverket fick benämningen "Döderhultsgruppen" under firmabeteckningen L. Collijns vandringspris. I den första tävlingen om priset segrade Majorna på 12 poäng före Manhem 10 och Schackklubben 8, och vid möte i Majorna den 23 februari 1911 kunde, enligt protokollet, hr G. Kristensson meddela "att den af sällskapet vunna s. k. Döderhultsgruppen utstälts på museum och fick sekreteraren i uppdrag att tillkännagifva även detta i G.H.T."

En tidigare bordlagd fråga angående anslutning till Nordiska Schackförbundet upptogs till behandling i mars 1911 och beslutades då att Majorna skulle ansluta sig och att varje medlem skulle betala sin kontingent där.

Vid genomläsandet av protokoll från sällskapetets första år frapperas man av den aktivitet som medlemmarna lade i dagen när det gällde diskussioner o. dyl. Mängder av förslag framkom, En del goda sådana, en del sämre, men åtskilliga som gjorde verksamheten intressant och omväxlande. Ett vanligt sätt att komma ifrån en svårlöst fråga var att bordlägga densamma. Så var ock fallet när en medlem, G. Kristensson, begärde sitt utträde för att resa till Amerika. Kristensson var en livlig debattör och god spelare så medlemmarna ville inte gärna mista honom, varför mötet bordlade hans utträdesansökan. Huruvida detta ändrade Kristenssons emigrationsplaner förtäljes ej, men eftersom hans namn inte vidare förekommer i protokollen får man förmoda att